

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/420/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514221782
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514221782.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1/ J. Š., K.. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v Q. K. O., Y. XXX/XX, 2/ Q. Š., K.. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Q. K. O., Y. XXX/XX, o zaplatenie 6.303,65 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 24.5.2016 č.k. 13C/169/2015-80 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 13C/169/2015-80 zo dňa 24.5.2016 zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade povinnosťou zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 6.303,65 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 11.11.2014 do zaplatenia, trovy konania v sume 378 eur a trovy právneho zastúpenia 525,88 eura na účet advokátskej kancelárie Tomáš Kušník,s.r.o., Bratislava, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Predmetom sporu bol nárok žalobcu, ktorý odvodzoval ako právny nástupca pôvodného veriteľa - Slovenskej sporiteľne a.s. zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej dňa 22.11.2006 so žalovanými ako dlžníkmi. Vzhľadom na plný úspech žalobcu v tomto spore pri rozhodovaní o trovách konania použil súd prvej inštancie ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi právo na náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti neúspešným žalovaným. Za účelne vynaložené trovy konania žalobcu považoval sumu, ktorá predstavovala zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu v sume 378 eur a trovy právneho zastúpenia advokátom vo výške 525,88 eura. Trovy právneho zastúpenia priznal za dva úkony právnej služby, 1 úkon v sume 210,81 eura, 1 x režijný paušál 8,04 eura, 1 x režijný paušál 8,58 eura a k tomu 20 % DPH, t.j. len za dva úkony, nie za štyri, ako žiadal právny zástupca žalobcu, pretože úkon pokus o zmier pred podaním žaloby považoval za úkon, ktorý je súčasťou úkonu prevzatie a príprava zastúpenia a úkon - návrh na začatie konania nepriznal z dôvodu, že sa jedná o formulárovú žalobu a vec právne nenáročnú. O povinnosti žalovaných zaplatiť advokátovi žalobcu náhradu trov konania prisúdenú žalobcovi bolo rozhodnuté podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

3. Proti výroku rozsudku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ust. § 24, § 25 ods. 1, 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p. s tým, že na základe podania z 24.5.2016 si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1.051,13 eura za 4 úkony právnej služby. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o nepriznaní trov právneho zastúpenia za uplatnené dva úkony právnej služby odôvodnil tým, že ide o formulárovú žalobu a vec právne nenáročnú, pričom nepoukázal na

žiadne ustanovenia príslušného predpisu, a preto žalobca len predpokladá, že vychádzal z ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., teda, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Pripustil, že je v kompetencii všeobecných súdov, aby účelnosť vynaložených trov posudzovali, ale majú zároveň povinnosť riadne odôvodniť prečo tie ktoré trovy konania nepovažovali za účelne vynaložené a prečo ich náhradu úspešnej strane sporu nepriznali. Náhradu si uplatnil len za tie úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci a ide o náklady vynaložené žalobcom, ktoré by nevznikli v prípade plnenia si povinnosti žalovanými. Žalovaní si boli vedomí existencie svojho dlhu, boli upozornení viacerými výzvami. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pokusom o zmier vyzval na úhradu dlžnej sumy s upozornením, že v prípade jej neuhradenia v stanovenej lehote bude vec riešená súdnou cestou, k zaplateniu dlžnej sumy nedošlo ani po uplynutí lehoty na dobrovoľnú úhradu. Čo sa týka tvrdenia súdu prvej inštancie, že v danej veci nešlo o vec skutkovo a právne náročnú, ale o tzv. formulárovú žalobu, kde sa mení len spotrebiteľ, prípadne výška dlžnej sumy žalobca uviedol, že podobnosť jednotlivých prípadov nemožno spájať s tým, že by zo strany právneho zástupcu žalobcu nedochádzalo k príprave, prevzatíu, právnenému posúdeniu a rokovaniam o každom jednotlivom prípade, ktorý má byť žalovaný na súde. Právny zástupca žalobcu si ku každému prípadu, ktorý mu je odovzdaný žalobcom zriadi zložku a vedie evidenciu za účelom úspešného vyriešenia prípadu, pričom skutočnosť, že sa jedná o obdobný spor nie je v žiadnom prípade relevantná, pretože právny zástupca ku každému prípadu musí pristupovať s osobitnou starostlivosťou. Tomu zodpovedá aj následne spísanie každej žaloby, zabezpečenie kompletizácie dokumentov predstavujúcich prílohy. Má teda za to, že trovy právneho zastúpenia tak, ako boli vyčíslené počas konania boli nepochybne účelne vynaložené a nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci. Žalobca sa stotožnil s okresným súdom v otázke posúdenia účelnosti úkonu právnej služby za pokus o zmier, pričom na priznaní náhrady trov právneho zastúpenia za predmetný úkon právnej služby už netrval. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie odvolaniu žalobcu a prizná žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby a si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

4. Zo strany žalovaných nebolo vyjadrenie k odvolaniu podané.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas a oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, preskúmal napadnutý výrok uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatneného odvolacieho dôvodu, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Žalobca, ako vyplýva z odôvodnenia odvolania, použil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Tento dôvod je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav, a o omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod žalobcu nie je naplnený. Súd prvej inštancie aplikoval správne zákonné ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. a toto zákonné ustanovenie aj správne vyložil. Odvolací tiež nezistil ani taký nesprávny procesný postup súdu, ktorý by mal za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie a podrobne odôvodnil. Aj odvolací súd má za to, že nepriznanie nároku na náhradu časti trov konania za jeden úkon právnej služby - spísanie žaloby úspešnému žalobcovi je v danom prípade úplne v súlade so zákonom.

8. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

9. Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

10. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP (predtým § 142 ods. 1 O.s.p.) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

11. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní, je však na zvážení súdu, ktoré trovy konania bude považovať za účelne vynaložené v príčinnej súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva na súde. V prípade hromadných a opakujúcich

sa žalôb, kde sa mení len žalovaný, uplatňovaná pohľadávka skutočne nemožno v každom spore považovať všetky, obvykle priznávané odmeny za úkony právnej služby advokáta za účelne vynaložené a tak je tomu aj v danom prípade. Pohľadávka bola uplatnená na základe zmluvy o splátkovom úvere poskytnutom dlžníkom právnym predchodcom žalobcu, pričom bolo postúpených množstvo takýchto pohľadávok a ich uspokojenie si nárokuje žalobca v súdnych konaniach.

12. Odvolací súd poukazuje pritom na súdnu prax, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 M Cdo 9/2013, v zmysle ktorého „zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde.“

13. Obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 19. 03. 2014 sp. zn. 14MCdo/5/2013 mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej - ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde.

Aj Ústavný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia najvyššieho súdu dospel k záveru, že z neho nemožno vyvodit' nič, čo by signalizovalo, že by mohlo dôjsť k neprípustnému zásahu do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a do práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, keďže najvyšší súd v posudzovanom prípade nezasiahol do právneho postavenia sťažovateľa (ktorému neboli práve z dôvodu neúčelnosti pri hromadných žalobách trovy priznané) a do jeho ústavných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu arbitrárnym a neodôvodneným spôsobom, a sťažovateľovo právo na ochranu vlastníckeho práva teda nebolo týmto napadnutým uznesením najvyššieho súdu dotknuté ústavne neprípustným spôsobom.

14. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 369 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania a úspešným žalovaným trovy konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).